

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมเป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการสะสมทุน การออม และการลงทุนต่อเนื่องกันไป ทำให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น ส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่างฝีมือและวิชาการด้านการผลิตของประเทศให้สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศ จนมีผู้กล่าวว่า "การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม (Industrialization) นั้น มีความหมายเช่นเดียวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา" (เรวดี มนูญชัย, 2524) ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมจึงมีบทบาทสำคัญต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม และการเลือกทำเลที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อแนวโน้มการขยายตัวเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างยิ่ง รัฐบาลควรจะพิจารณาพื้นที่ที่ควรได้รับการเร่งรัดพัฒนา ซึ่งแบ่งลักษณะพื้นที่ที่ควรพิจารณาออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. พื้นที่ที่มีโอกาสในการพัฒนา แต่ปัจจุบันยังใช้ประโยชน์จากทรัพยากรไม่เต็มที่ (Under Utilization of Resources) ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพราะรัฐบาลจะเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำสุด
2. พื้นที่ที่คดอยในการพัฒนา ทรัพยากรมีคุณภาพต่ำ หรือมีปัญหาการใช้ทรัพยากรไม่เหมาะสม (Misused of Resources) ซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสูงกว่าลักษณะ 1
3. พื้นที่ที่มีปัญหาพิเศษ และปัญหาความมั่นคง ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และใช้เวลานาน

จากการแบ่งลักษณะพื้นที่ที่จะทำการพัฒนาดังกล่าว จะเห็นว่ารัฐบาลควรจะเร่งรัดพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มที่ 1 เพราะรัฐบาลจะเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด และถ้าพิจารณาพื้นที่ของประเทศที่จะพัฒมาก็จะเห็นว่าพื้นที่ที่มีทรัพยากรพร้อม แต่ยังไม่พัฒนาไปมากเท่าที่ควร มี 2 ภาค คือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับภาคใต้นั้นมีพื้นที่บางส่วนที่มีปัญหาพิเศษได้แก่พื้นที่ 4 จังหวัดภาคใต้ ที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งการพัฒนาจึงล่าช้ามากกับผู้บริหาร ดังนั้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงเป็นภาคที่รัฐบาลควรเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพราะปัจจุบันภาคนี้เป็นภาคที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการย้ายออกของประชากรสูง มีการบุกรุกทำลายป่าสูง อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง เพราะผลผลิตด้านการเกษตรมีปัญหาในเรื่องราคาผลผลิตต่อไร่ต่ำ ทำให้ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลอยู่ในขั้นต่ำ

แต่การพัฒนาพื้นที่ทั้งภาคไปพร้อมกันเช่นนั้น รัฐบาลไม่มีทั้งกำลังทุน กำลังแรงงานที่จะทำได้ ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รัฐบาลจึงกำหนดการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดให้จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี เป็นศูนย์กลางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กำหนดให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางของภาคที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตลอดจนจุดค้าชายแดนที่ช่องเม็ก ดังนั้น ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างต่อไป

จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีการขยายตัวเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเด่นชัด โครงสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2525-2534) ได้เปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรม มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกว่าครึ่งหนึ่งของจังหวัดได้มาจากผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ยิ่งกว่านั้นยังมีการขยายตัวของกิจการด้านธุรกิจ การค้า อาคารพาณิชย์ และที่พักอาศัยเพิ่มมากขึ้น การขยายตัวของกิจการภาคอุตสาหกรรมเติบโตควบคู่ไปกับ

ภาคการค้าและบริการ ขณะเดียวกันบทบาทของภาคเกษตรกรรมมีความสำคัญลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากจังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาระบบที่ตั้งของกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมชั้นอย่างเด่นชัด ดังนั้น หากการเติบโตของกิจกรรมอุตสาหกรรมซึ่งถือเป็นฐานเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา ยังขยายตัวไปตามยุทธศาสตร์ ย่อมจะทำให้เกิดการสูญเสียต้นทุนทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา ยังขยายตัวไปตามยุทธศาสตร์ ย่อมจะทำให้เกิดการสูญเสียต้นทุนทางเศรษฐกิจที่ไม่จำเป็น ด้วยเหตุนี้การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจให้มีผลต่อรายได้ การจ้างงาน การกระจายการผลิตไปสู่ประเภทสินค้าที่ใช้วัตถุดิบใน และการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีโอกาสก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องรวมทั้งการสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีสู่ทางการส่งออกให้สอดคล้องกับปัจจัยกระบวนการผลิตและศักยภาพของพื้นที่ต่อไปในอนาคต และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของกิจกรรมประเภทอื่น โดยเฉพาะพื้นที่อนุรักษ์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา ให้ขยายตัวเติบโตตามขนาดและขอบเขตอย่างมีประสิทธิภาพตามแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและเพื่อพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นแหล่งรองรับกิจการอุตสาหกรรมและการจ้างงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งประเด็นศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาพรวมความเจริญเติบโตทางกายภาพ เศรษฐกิจ ประชากร และสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ตลอดจนอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรม
3. เพื่อวิเคราะห์ถึงโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่จะเป็นกิจกรรมการผลิตที่นำความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน

4. เพื่อวิเคราะห์ถึงโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมที่จะรองรับอุตสาหกรรม การผลิตที่มีโอกาสการพัฒนาในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

ด้วยเหตุที่คำว่า โอกาสในการพัฒนา มีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นนามธรรม การศึกษา โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์และประเมินศักยภาพการพัฒนาที่สามารถ แสดงออกในลักษณะของรูปธรรมให้มากที่สุด โดยมีขอบเขตการศึกษา 2 ประเด็น คือ

1. โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต (Industrial Production Potential)
2. โอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมการผลิต (Industrial Area Potential)

ขอบเขตของการศึกษาตามประเด็นดังกล่าว เน้นความสำคัญในการวิเคราะห์ที่มี ลักษณะแบบคงที่ (Static) มากกว่าการวิเคราะห์แบบพลวัต (Dynamic) ทั้งนี้ เพราะการศึกษาโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมมีขอบเขตการศึกษาภายใต้ทฤษฎีและแนวความคิด แบบจำลอง กฎเกณฑ์ และวิธีทางสถิติ มาวิเคราะห์และตรวจสอบกับข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริง ว่าเป็นไปตามหลักสากลหรือไม่ เพื่อประเมินศักยภาพและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาที่จะก่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีความสอดคล้องกับศักยภาพที่มีอยู่ และโอกาสในการพัฒนาต่อไป ตามนโยบายการพัฒนาสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ขอบเขตของการศึกษาโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต เป็นการ ศึกษาในระดับมหภาคเท่านั้น เพื่อประเมินความชำนาญการผลิตเฉพาะอย่างของอุตสาหกรรม ชนิดต่าง ๆ และนำมาบ่งชี้ลักษณะการผลิตเด่น ๆ ของอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการขยายตัวเติบโต ในอนาคตที่แน่นอนและชัดเจนได้ในระดับมหภาค การวิเคราะห์ไม่ได้ศึกษาในระดับจุลภาคซึ่ง ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับกำลังการผลิต ชิดความสามารถการผลิต ปริมาณความต้องการวัตถุดิบ ความต้องการของตลาด ระดับราคา การนำเข้าและส่งออก ทั้งนี้เพราะปัจจัยองค์ประกอบ ของการวิเคราะห์ดังกล่าวอยู่นอกขอบเขตของการศึกษาตามแนวความคิดในการศึกษานี้

การศึกษาโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมการผลิต เป็นการศึกษาในระดับมหภาค ทั้งนี้เพื่อชี้ให้เห็นถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์พื้นที่ (Spatial Interaction) และรูปแบบของกิจกรรมบนพื้นที่ เพื่อเสนอว่าพื้นที่อุตสาหกรรมใดบ้างมีโอกาสในการพัฒนาให้เป็นแหล่งการจ้างงานที่ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และความเป็นระเบียบในอนาคต

วิธีการศึกษา

1. กำหนดแนวความคิดของการศึกษา
2. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้
 - 2.1 สํารวจทรัพยากรในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ทั้งทรัพยากรธรรมชาติผลผลิตทางด้านเกษตรกรรมและด้านอื่น ๆ เพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม
 - 2.2 สํารวจทรัพยากรธรรมชาติ และผลผลิตทางด้านเกษตรกรรมในเขตพื้นที่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านปริมาณการผลิตเพื่อพิจารณาว่าจะสามารถสนับสนุนโอกาสการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาอย่างน้อยประการใด
 - 2.3 ศึกษาความพร้อมของปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรมในจังหวัดนครราชสีมา ทั้งปัจจัยทางด้านกายภาพและด้านเศรษฐกิจ
3. วิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ วิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต และวิเคราะห์โอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งนโยบายการพัฒนาสำคัญ ๆ ที่มีบทบาทต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา

4. เสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของการอธิบายโดยใช้ ตาราง กราฟ แผนภูมิ และแผนที่

แหล่งข้อมูล

1. หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัด สำนักงานสรรพากรจังหวัด และแขวงกาทางจังหวัด
2. หน่วยงานส่วนกลาง ได้แก่ กรมการปกครอง สำนักผังเมือง กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมพัฒนาที่ดิน กรมทางหลวง การประปานครหลวง การไฟฟ้านครหลวง องค์การโทรศัพท์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย
3. หนังสือ บทความ เอกสารสิ่งพิมพ์ จากห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4. ข้อมูลภาคสนาม ได้จากการสำรวจพื้นที่ขึ้นต้นใน 22 อำเภอ 2 ถึงอำเภอ 274 ตำบล 3,101 หมู่บ้าน ในจังหวัดนครราชสีมา ดังมีรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดนครราชสีมาตั้งอยู่บนที่ราบสูงโคราช ทางตอนล่างของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ้งที่ $14^{\circ} 17'$ ถึง $15^{\circ} 46'$ เหนือ และเส้นแวงที่ $101^{\circ} 11'$ ถึง $102^{\circ} 53'$ ตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ 255 กิโลเมตร และทางรถไฟ 246 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 20,594.08 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,287,300 ไร่ และมีอาณาเขต ติดต่อกับจังหวัดอื่น ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดนครนายก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดลพบุรี

4.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

4.2.1 ภูเขา จังหวัดนครราชสีมา มีเขาเขียว เขากบินทร์ เขาบรหัตถ์ และเขาสันกำแพง ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอบักรังชัย ครบุรี เขาดงพญาเย็นอยู่ในเขตอำเภอสีคิ้ว และอำเภอบักรังชัย เขาดงพญาไฟ อยู่ในเขตอำเภอด่านขุนทด สีคิ้ว และเขาใหญ่อยู่ในเขตอำเภอบางช่อง

4.2.2 แม่น้ำ มีลำน้ำที่สำคัญไหลผ่านหลายสาย ดังนี้

(1) แม่น้ำมูล ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบักรังชัย ไหลผ่านพื้นที่อำเภอโชคชัย จักราช โนนสูง พิมาย และอำเภอชุมพวง

(2) ลำพระเพลิง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ทางด้านใต้ของอำเภอบักรังชัย ไหลลงสู่แม่น้ำมูลในพื้นที่อำเภอโชคชัย

(3) ลำตะคอง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ไหลผ่านอำเภอบางช่อง สีคิ้ว สูงเนิน เมืองฯ และไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอจักราช

(4) ลำเชียงไกร ต้นน้ำเกิดจากภูเขาในเขตอำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ ไหลผ่านอำเภอด่านขุนทด โนนไทย โนนสูง แล้วไหลลงสู่แม่น้ำมูลในเขตอำเภอพิมาย

(5) ลำสะเทต ต้นน้ำอยู่ที่ห้วยปราสาทในพื้นที่อำเภอดง ไหลไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ลงสู่แม่น้ำมูลในเขตอำเภอพิมาย

(6) ลำมาศ ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกำแพง ไหลผ่านอำเภอครบุรี เข้าเขตจังหวัดบุรีรัมย์ แล้ววกเข้าเขตจังหวัดนครราชสีมา ผ่านพื้นที่อำเภอชุมพวง ไหลลงสู่แม่น้ำมูลตรงรอยต่อระหว่างอำเภอชุมพวง กับอำเภอพุทไธสง

(7) ลำสะแะ ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอครบุรี ไหลไปทางตะวันออกเฉียงใต้ลงสู่แม่น้ำมูลที่ตำบลจรเข้หิน อำเภอครบุรี

4.2.3 แร่ธาตุ มีการพบแร่ธาตุในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เกลือหิน (Rock Salt) ที่อำเภอโนนไทย พิมาย บัวใหญ่ โนนสูง และคานชูนทค
- (2) โพแทส (Potash) ที่อำเภอเมือง โนนสูง และพิมาย
- (3) ทองแดง (Copper) ที่ตำบลจันทัก ชนงพระ บอหินเสียง อำเภอปากช่อง
- (4) ยิปซั่ม (Gypsum) ที่บ้านโนนวาง อำเภอโนนสูง
- (5) ลิกไนท์ (Lignite) ที่เขาละมั่ง อำเภอครบุรี
- (6) ดินเหนียวแดง (Red Clay) ที่บ้านคานเกี่ยว อำเภอโชคชัย

4.2.4 ดิน ลักษณะดินส่วนใหญ่จะเป็นดินร่วนปนทรายและดินเหนียว

เป็นดินลึกเนื้อ ดินปานกลางมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ ช่วงตอนกลางและตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดจะพบดินเค็มอยู่บ้าง โดยเฉพาะอำเภอคานชูนทค โนนไทย โนนสูง พิมาย บัวใหญ่ ประทาย ขามทะเลสอ ดงขามสะแกแสง โดยสรุป ดินในจังหวัดนครราชสีมา มีศักยภาพปานกลางสำหรับการพัฒนาการเกษตร และส่วนใหญ่เป็นดินที่ต้องได้รับการปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดิน ซึ่งต้องเสียงบประมาณจำนวนมากในการปรับปรุงดิน ดังนั้น การพัฒนาดินให้มีศักยภาพสำหรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมจึงมีความเหมาะสมและเสียงบประมาณน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการพัฒนาดินสำหรับภาคเกษตรกรรม

4.3 แหล่งน้ำ

4.3.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ ที่มีอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย แหล่งน้ำที่สำคัญ ๆ คือ แม่น้ำมูล ลำแชะ ลำพระเพลิง ลำตะคอง ลำเชียงไกร ลำสะแทด ลำปลายมาศ และลำสำลาย เป็นต้น

4.3.2 แหล่งน้ำชลประทาน สำหรับแหล่งน้ำชลประทานทั้งแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีพื้นที่ชลประทานที่สร้างแล้วเสร็จจนถึงปี พ.ศ.2533 คิดเป็นเนื้อที่ 774,555 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 9 ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ 1.1 แสดงแหล่งน้ำชลประทาน

โครงการชลประทาน	ความจุ (ล้าน ม. ³)	พื้นที่โครงการ (ไร่)	พื้นที่ที่มีระบบส่งน้ำ ในปัจจุบัน (ไร่)
1. โครงการชลประทานขนาดใหญ่	878.00	513,200	376,000
1.1 ลำตะคอง	310.00	138,000	127,500
1.2 ลำพระเพลิง	152.00	86,800	66,500
1.3 ห้วยสัมฤทธิ์	-	153,000	153,000
1.4 มูลบน	416.00	135,400	29,000
2. โครงการชลประทานขนาดกลาง			
27 โครงการ	167.63	103,305	103,605
3. โครงการชลประทานขนาดเล็ก			
412 โครงการ	43.71	616,505	294,555
รวม	1,187.34	-	774,555

ที่มา : สำนักงานชลประทานที่ 6

: โครงการชลประทานนครราชสีมา

4.4 การบริการโครงสร้างพื้นฐาน

4.4.1 การคมนาคม จังหวัดนครราชสีมามีการคมนาคมและการขนส่งติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ได้ 2 ทาง คือ ทางบก และทางอากาศ

(1) ทางบก ได้แก่ ทางรถยนต์ และรถไฟ

(1.1) ทางรถยนต์ ปัจจุบันมีเส้นทางสายหลักเข้าสู่จังหวัดนครราชสีมา คือ ถนนมิตรภาพ เชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานคร มายังจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายจังหวัด นอกจากเส้นทางถนนมิตรภาพแล้ว ยังมีทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงจังหวัด เชื่อมโยงกับจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก

(1.2) ทางรถไฟ จังหวัดนครราชสีมามีเส้นทางรถไฟ สายตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่าน 2 สาย คือ สายกรุงเทพฯ - อุบลราชธานี และสายกรุงเทพฯ - หนองคาย ซึ่งรถไฟทั้ง 2 สาย จะมาแยกกันที่ชุมทางจิระ ในตัวเมืองนครราชสีมา โดยที่ สายกรุงเทพฯ - อุบลราชธานี จะผ่านอำเภอปากช่อง สีคิ้ว สูงเนิน เมืองฯ จักราช และห้วยแถลง ส่วนสายกรุงเทพฯ - หนองคาย จะผ่านอำเภอปากช่อง สีคิ้ว สูงเนิน เมืองฯ โนนสูง คง และบัวใหญ่

นอกจากนี้ยังมีสายแก่งคอย - บัวใหญ่ ผ่านจังหวัดนครราชสีมา ที่อำเภอบ้านเหลื่อม และบัวใหญ่

(2) ทางอากาศ บริษัท การบินไทย จำกัด ได้เปิดเที่ยวบินระหว่าง กรุงเทพฯ - นครราชสีมา สัปดาห์ละ 8 เที่ยวบิน

4.4.2 การสื่อสาร

(1) การไปรษณีย์โทรเลขในตัวเมืองนครราชสีมา 5 แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขในทุกอำเภอ รวม 27 แห่ง และไปรษณีย์ตำบล 4 แห่ง สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

(2) การโทรศัพท์ ในปัจจุบันองค์การโทรศัพท์ฯ ได้เปิดบริการโทรศัพท์ในพื้นที่จังหวัดทั้งหมด 33 ชุมสาย แบ่งเป็น ชุมสายระดับจังหวัด 1 ชุมสาย ชุมสายระดับอำเภอ 21 ชุมสาย ชุมสายระดับตำบล 11 ชุมสาย มีเลขหมายบริการแก่ประชาชนทั้งสิ้น 38,328 เลขหมาย ซึ่งขณะนี้ได้มีผู้ใช้บริการทั้งหมด 27,087 เลขหมาย นอกจากนี้ยังมีโครงการที่สำคัญ ๆ ได้แก่

(2.1) โครงการเปิดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Mobile Telephone System)

(2.2) โครงการเปิดบริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะตำบล (TDMA)

(2.3) โครงการขยายงานด้านระบบสื่อสารสัญญาณ เป็นโครงการสร้างระบบสื่อสารสัญญาณทางไกล ให้ชุมสายโทรศัพท์ทุกชุมสายทุกหมายเลข เชื่อมโยงกันได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(3) การไฟฟ้า ปัจจุบันมีการจ่ายไฟให้หมู่บ้านต่าง ๆ แล้วจำนวน 2,614 หมู่บ้าน ในจำนวนหมู่บ้านซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 2,920 หมู่บ้าน ยังเหลือหมู่บ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้า จำนวน 306 หมู่บ้าน หมู่บ้านที่จ่ายไฟฟ้าแล้วคิดเป็นร้อยละ 89.58 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2535 จะจ่ายไฟฟ้าได้ทั้งสิ้น จำนวน 2,796 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 95.81

(4) การประปา จังหวัดนครราชสีมามีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในตัวเมืองนครราชสีมาและเป็นการรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รัฐบาลจึงได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมโยธาธิการดำเนินการก่อสร้างระบบประปาให้แก่เทศบาลเมืองนครราชสีมา

4.5 โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย การเกษตรกรรมเป็นสำคัญ รองลงไปได้แก่ การค้าส่ง ค้าปลีก การอุตสาหกรรม การบริการ อำนวยการซื้อของประชาชนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาวะการผลิต และราคาผลผลิตการเกษตรในแต่ละปี นับตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา เศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา มีการขยายตัวในระดับสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตเพื่อการส่งออก ก่อให้เกิดการขยายตัวของการจ้างแรงงานอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบรายได้อัตราหัวคนตามผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดนครราชสีมา ตามราคาตลาดปี 2526 - 2534 ของจังหวัดนครราชสีมา กับรายได้อัตราหัวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และของประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี 2524 เป็นต้นมา รายได้อัตราหัวของประชากรจังหวัดนครราชสีมาจะสูงกว่ารายได้อัตราหัวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทุกปี แต่ จะต่ำกว่ารายได้อัตราหัวของประเทศในทุกปีเช่นเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2 แสดงรายได้อัตราหัวต่อปี

ปี	รายได้/หัว/ปี (บาท)		
	จังหวัดนครราชสีมา	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รวมทั้งประเทศ
2526	10,047	7,610	18,293
2527	11,147	7,792	19,194
2528	10,502	8,001	19,627
2529	11,117	7,379	20,790
2530	11,435	8,343	23,021
2531	12,926	9,493	27,632
2532	14,745	11,981	32,028
2533	16,831	13,742	37,319
2534	19,075	15,973	39,673

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.6 การอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา มีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีทำเลที่ตั้ง การคมนาคม การบริการ สาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้เปรียบจังหวัดอื่น ๆ และเป็นประตูของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อยู่จุดกึ่งกลางระหว่างกรุงเทพฯกับโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) ที่สามารถจะติดต่อกับเมืองหลัก ๆ ได้สะดวก

จังหวัดนครราชสีมาได้มีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมในระยะปี 2531 - 2534 มีอัตราเฉลี่ยค่อนข้างสูง โดยเฉพาะปี 2531/2532 มีจำนวนการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมสูงมาก และมีการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน เข้ามาร่วมลงทุนในจังหวัด แม้ว่าในปีต่อ ๆ มา จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่จำนวนเงินลงทุนก็ยังคงเพิ่มในอัตราสูง เนื่องจากเป็นโรงงานประเภทขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ที่ใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีขั้นสูง และสามารถเป็นตัวชี้ถึงอัตราการลงทุนที่จะมีการขยายตัวต่อไปในอนาคตได้ เช่น การประกอบตัวถังรถยนต์ ผลิตเฟืองโลหะ และเพลาลูกเบี้ยวสำหรับเครื่องยนต์ ผลิตเครื่องเล่นวีดีโอเทป และชุดเครื่องรับโทรทัศน์สี ผลิตเกสโซ่ ผลิตของเล่น ของชำร่วย และตุ๊กตาพลาสติก เป็นต้น

ในปัจจุบันจังหวัดนครราชสีมา มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ดังนี้

- (1) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม 6,568 โรงงาน
- (2) เงินทุน 15,618,447,120 บาท
- (3) การจ้างแรงงาน 55,755 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 แสดงจำนวนโรงงาน เงินทุน และคนงานทั้งหมด
ขนาดโรงงาน (เล็ก กลาง ใหญ่) แยกตามเงินทุน

ที่	รายการ	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (บาท)	คนงาน		
				ชาย	หญิง	รวม
1.	โรงงาน	6,568	15,618,447,100	35,260	20,495	55,755
2.	โรงสีข้าว	4,769	1,183,215,200	9,515	1,272	10,787
3.	โรงงานขนาดเล็ก ซึ่งมี เงินทุนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ล้านบาทลงมา (ไม่รวม โรงสีข้าว)	1,629	2,113,623,900	12,210	3,364	15,574
4.	โรงงานขนาดกลาง ซึ่งมี เงินทุนมากกว่า 10 ล้าน บาท (ไม่รวมโรงสีข้าว)	142	4,986,686,000	4,348	3,609	7,967
5.	โรงงานขนาดใหญ่ ซึ่งมี เงินทุนมากกว่า 100 ล้านบาท ขึ้นไป (ไม่รวม โรงสีข้าว)	28	7,334,923,000	9,187	12,240	21,427

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 1.4 แสดงโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี

	ปี 2531	ปี 2532	ปี 2533	ปี 2534
จำนวนโรงงาน	825	1,351	618	351
จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	738,882,000	1,347,745,000	788,968,500	3,833,483,000
จำนวนคนงาน	2,863	4,794	3,397	9,815

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.7 การตลาด ตลาดสินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตได้ในจังหวัดนครราชสีมา มีอยู่ 2 ตลาด คือ

4.7.1 ตลาดในประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย สามารถบริโภคได้ทันที จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคภายในประเทศ เช่น อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากนม อุตสาหกรรมผลิตอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมผลิตเกลือเพื่อการอุตสาหกรรม เป็นต้น

4.7.2 ตลาดต่างประเทศ ซึ่งมีทั้งสินค้าชั้นกลาง และสินค้าขั้นสุดท้าย ส่งไปจำหน่ายยังประเทศแถบยุโรป เช่น อุตสาหกรรมผลิตมันอัดเม็ดแข็ง อุตสาหกรรมผัก-ผลไม้บรรจุกระป๋อง อุตสาหกรรมผ้าไหม อุตสาหกรรมดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น

4.8 การพาณิชย์ จังหวัดนครราชสีมา นับเป็นจังหวัดศูนย์กลางของการลงทุนจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หากพิจารณาจากการจดทะเบียนลงทุนในธุรกิจของภาคเอกชน จะเห็นได้ว่ามีลักษณะการขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนผู้ลงทุนและจำนวนเงินลงทุน จากการที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 มุ่งกระจายการพัฒนาดิจิทัลเศรษฐกิจสู่ส่วนภูมิภาค ทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม และจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉะนั้น จึงคาดว่า การขยายตัวของการลงทุนในธุรกิจของภาคเอกชนจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 7 โดยธุรกิจที่ลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นเพื่อการส่งออก ทั้งอุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมเกษตร ฯลฯ โดยมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ลดการใช้ฝีมือแรงงาน และจะมีการลงทุนโดยนักลงทุนชาวต่างประเทศมากขึ้น

4.9 แนวทางการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นจังหวัดศูนย์กลางอุตสาหกรรมในภาค

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค เพื่อกระจายรายได้ และลดความแออัดในกรุงเทพฯ และบริเวณปริมณฑล อีกทั้งจังหวัดนครราชสีมาที่มีศักยภาพในการลงทุนสูง เพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดตลาดการค้าและการลงทุนในอินโดจีน โดยมีปัจจัยเกื้อหนุน ดังนี้

(1) ความสะดวกเปรียบเทียบในการติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาค และมีความเชื่อมโยงกับ โครงการ Eastern Seaboard

(2) มีพื้นที่ว่างรองรับการกระจายตัวของอุตสาหกรรมอีกมาก

(3) ความสะดวกเปรียบเทียบด้านแรงงาน

(4) มีอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ และมีแหล่งการลงทุนสูง เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า อุตสาหกรรมวิศวกรรม เป็นต้น

(5) ความสะดวกเปรียบเทียบทางด้านวัตถุดิบทางการเกษตรของจังหวัด และสามารถรองรับวัตถุดิบทางการเกษตรของภาคได้

(6) มีการเตรียมพร้อมในระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไว้ในระดับหนึ่งแล้ว

แม้ว่าจังหวัดนครราชสีมาจะมีความสะดวกและมีแหล่งการลงทุนสูง แต่ด้วยขนาดเครื่องมือที่จะผลักดันให้เกิดผลสำเร็จได้ ภาครัฐบาลโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีแผนงานหรือกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการเสริมสร้างในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ

(1) การพัฒนาพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพ สำหรับรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมเดิมและอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้นใหม่ ในรูปของการกำหนดเขตหรือจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อม

(2) การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้เป็นระบบและได้มาตรฐานยิ่งขึ้น เป็นการสนับสนุนการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมระดับภาค เช่น การสร้างสนามบิน-พาณิชย์ที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับเกี่ยวกับการขนส่งทางด้านผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบ ได้สะดวกยิ่งขึ้น

(3) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานหรือระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการทางสังคมของเมือง ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม โดยมีการจัดทำแผนผังเมือง และแผนแม่บทการพัฒนาโครงข่ายบริการพื้นฐานในระยะยาว

(4) สนับสนุนด้านการเงิน โดยเสริมสร้างศักยภาพการเงินที่มีอยู่แล้วให้สามารถเพิ่มบริการได้เร็วขึ้นด้วยการแก้ไขข้อจำกัด และอุปสรรคของแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนทางด้านการอุตสาหกรรมให้ดีขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่

(5) การพัฒนาแรงงานในท้องถิ่นให้มีฝีมือเพียงพอกับความต้องการของนักลงทุนด้วยการส่งเสริมการฝึกอบรม พัฒนาฝีมือแรงงานใหม่มีความชำนาญเฉพาะด้านมากขึ้น

(6) การพัฒนาให้บริการข้อมูล ข่าวสาร การลงทุนที่ทันสมัย และการพัฒนาผู้ประกอบการส่วนท้องถิ่น โดยการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจ เพื่อการลงทุนประจำภาคขึ้นในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักลงทุนอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมในด้านการผลิต การจัดการ และการตลาด เป็นต้น

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ได้กำหนดให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเป็นประตูผ่านไปสู่อีกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกับโครงการ Eastern Seaboard และมีข้อได้เปรียบของพื้นที่หลายประการในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม แต่ในขณะเดียวกันก็มีจุดอ่อนด้วยคือ การขาดเครื่องมือผลักดันให้เกิดการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม ดังนั้น ประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาครั้งนี้คือ จังหวัดนครราชสีมามีโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมมากน้อยเพียงใด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. โอกาสในการพัฒนา (Development Opportunity) หมายถึง แนวพัฒนาที่เกิดจากสภาพความพร้อมของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเป็นเมือง และปัจจัยทางด้านกายภาพ ในพื้นที่มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาในอนาคตต่อไป

2. อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Industry) หมายถึง สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต ค้ำยการเปลี่ยนรูปวัตถุให้เป็นผลิตภัณฑ์ ชนิดใหม่ โดยเครื่องจักรกลหรือเคมีภัณฑ์ โดยไม่คำนึงว่าการผลิตนั้นทำด้วยเครื่องจักรหรือ ค้ำยมือ หรือทำในโรงงาน โรงซ่อม และเคหสถาน เพื่อขายส่งหรือขายปลีกก็ตาม (กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, 2525)

องค์ประกอบของวิทยานิพนธ์

การศึกษา เรื่อง การศึกษาโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 5 บท แต่ละบทจะนำเสนอหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

บทที่ 1 เป็นการสรุปความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ของการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา วิธีการศึกษา แหล่งข้อมูล คำนิยามศัพท์เฉพาะ และ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 เป็นบทที่ศึกษาทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 เป็นการศึกษาภาพรวมความเจริญเติบโตของจังหวัดนครราชสีมา และความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดนครราชสีมากับภาคกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง รวมทั้งโครงการ Eastern Seaboard

บทที่ 4 เป็นบทที่บ่งชี้ถึงโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ ตามทฤษฎี และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องในเชิง เศรษฐศาสตร์และภูมิศาสตร์

บทที่ 5 เป็นการอภิปรายผลและสรุปผลการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการกำหนด แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์แก่งานวิจัยต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาช่วยให้ทราบลักษณะความเจริญเติบโตทางกายภาพ ผังเมือง เศรษฐกิจ ประชากร และสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
2. ผลการศึกษาคงช่วยให้ทราบโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนา ให้เป็นการผลิตที่นำความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการการจ้างงาน
3. ผลการศึกษาช่วยให้ทราบโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม เพื่อการรองรับ อุตสาหกรรมการผลิตที่มีโอกาสการพัฒนาในอนาคต
4. ผลการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของ จังหวัดนครราชสีมาและเป็นแนวทางในการลงทุนของเอกชนและผู้สนใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย